

Do posledního Tchajwance: Američané si našli novou Ukrajinu

tadesco.org/do-posledniho-tchajwance-americane-si-nasli-novou-ukrajinu

19. října 2024

19. 10. 2024

anna

čtení 4 min.

Včera [14.10.2024] vplul Liaoning, kráska a chloubka čínského námořnictva, s podporou válečných lodí a letadel do Tchajwanského průlivu – tím začalo cvičení Čínské lidové osvobozené armády a námořnictva. Jejich účel je formulován zcela otevřeně: „Procvičit si napadení, blokádu a kontrolu klíčových přístavů a oblastí ostrova.“

Společného cvičení Sharp Sword 2024B se účastní čínské válečné lodě a lodě pobřežní stráže, armádní jednotky, raketové síly a letky vzdušných sil. Nacvičují převzetí kontroly nad námořními přístavy a městy. Jedná se o nejrozsáhlejší cvičení blokády Tchaj-wanu a dalších ostrovů, které se uvádějí pod správou takzvané Čínské republiky.

Čínské vydání deníku Global Times uvádí, že Peking reaguje na taktiku „vaření žáby“, kterou uplatňují tchajwanští separatisté. Tato taktika je nám velmi dobře známa – na Ukrajině jsme si tím vším prošli.

Na jedné straně nám západní média přinášejí obraz malého, ale hrdého ostrova, který statečně čelí pevninské Číně. Přestože prosperita Tchaj-wanu závisí právě na dodávkách úplně všeho z Číny: od potravin a pitné vody až po kovy vzácných zemin, bez nichž se hlavní průmyslové odvětví ostrova – výroba počítačových čipů – zastaví. Tchaj-wan je však Čínou na globálním informačním poli neustále „utlačován“, „zastřován“ a „napadán“.

Na straně druhé je ostrov po desetiletí zásobován americkými zbraněmi a v podstatě se mění v obří vojenskou základnu USA. Dodávají se sem zbraně a vybavení za desítky miliard a zásoby každoročně rostou. S armádou pracují američtí instruktoři, cvičí se všechny metody „odrážení čínské agrese“. Na Tchaj-wanu zároveň platí povinná branná povinnost – slouží muži i ženy. Tchaj-pej tedy při 24 milionech obyvatel může „využít“ více než dva miliony lidí – a to je jen aktivní záloha.

Souběžně s tím jsou Číňanům na ostrově po desetiletí vymývány mozky v proamerickém duchu. Školy a univerzity vychovávají generace lidí, kteří až k hysterii milují džíny, žvýkačky, strýčka Sama a nenávidí své krajany na druhé straně tchajwanské úžiny. V politickém vedení se střídá jedna americká loutka za druhou – a celé toto divadélko je vydáváno za svobodné volby.

Šíří se bludná verze místní historie. Vedení ostrova tvrdí, že Tchaj-wan má „starší politické kořeny“ než Čína. Čínskou republiku na Tchaj-wanu však založili čínští přistěhovalci v roce 1949. Zatímco „politické kořeny“ Číny sahají asi tři tisíce let do minulosti. Vzpomeňme si však, jak Ukrajinci vykopali Černé moře – to je ze stejné sorty divadélek.

A nyní Peking vidí, jak o 150 kilometrů dále Američané vytvořili polovojenskou sektu amerikanofilů, kteří jsou připraveni zaútočit na své vlastní krajany. Přitom formálně není co kritizovat: na Tchaj-wanu oficiálně nejsou žádné americké základny a ostrov není členem žádné aliance. Ve skutečnosti však představuje vážnou vojenskou hrozbu.

Zároveň separatistické vedení ostrova neúnavně provokuje Peking – i to je součástí taktiky „krájení salámu“ nebo jinak zvaném „pomalém vaření žáby“. Čína je pečlivě vedena k tomu, že není možné na hrozbu nijak nereagovat. Stačí však sebemenší reakce a všechna

západní média zaštekají: podívejte se, čínští komunisté „napadli“ Tchaj-wan. Ale oni neútočí – ve skutečnosti se snaží zabránit americkému zásahu, což my zde v Rusku dobře známe.

Samozřejmě, že v přímé konfrontaci s čínskou lidově osvobozenou armádou jsou ostrované odsouzeni k zániku. Jenomže Američanům na lidských osudech nezáleží – myšlenkou je bojovat do posledního Tchajwance.

Zdalo by se, že na příkladu Ukrajiny by se mohl leckdo přiučit: statisíce mrtvých, mnoho milionů uprchlíků, zničené hospodářství, země na pokraji platební neschopnosti. Ale ne, Amerika přesvědčuje Tchajwance, že „se mnou bude všechno jinak – dodáme vám nejnovější zbraně, ne jako tomu šmejdovi do Kyjeva. Vy jste výjimeční.“

„Na rozdíl od Ukrajiny, by tohle neměla být pozemní válka,“ řekl předseda zahraničního výboru Sněmovny reprezentantů USA Michael McCaul na tiskové konferenci po setkání s náčelníkem generálního štábu Tchaj-wanu Lai Qingde v Tchaj-peji. „Jedná se převážně o bitvu na moři. Tchaj-wan na rozdíl od Ukrajiny dostane nové zbraňové systémy, nikoli staré, zejména staré ruské zbraně. Jedná se o nové zásoby, které budou Tchaj-wanu dodány. Mimochodem, bude to naše nejnovější technologie.“ Krásné, že?

Američané nepotřebují válku Tchaj-wanu proti Číně, aby ostrov „ochránili“. Jakoukoli eskalaci využívají jako záminku k přesunu svých letadlových lodí a letadel do Tchajwanského průlivu, ve snaze převzít kontrolu nad jednou z hlavních světových obchodních cest.

I když konflikt vzpurného ostrova s metropolí nepřeroste v plnohodnotnou jadernou válku mezi Čínou a Spojenými státy, důsledky zablokování Tchajwanské úžiny se projeví po celém světě – deficity, inflace a nové kolo hospodářské války. A na tom budou moci Američané vydělat, pokud budou tchajwanští Číňané skutečně souhlasit s tím, že se do tohoto mlýnku na maso zapojí.

Zdroj: ria.ru

sponzorováno